

[Socialministeren.]

gennemføre noget i Retning af det, som Ændringsforslaget indeholder. Jeg maa paa den anden Side sige, at saaledes som det er udformet — det er i og for sig ingen Kritik — vilde det være meget vanskeligt gennemførligt i Praksis. Paalægget til Arbejdsløsheds-kasserne om at sende Meddelelse til de lokale Arbejdsløshedsudvalg om, at et Medlem, der er bosat inden for Kommunen, bliver arbejdsløs, vilde det for Arbejds-mændenes Arbejdsløshedskasse blive meget, meget vanskeligt at efterkomme. Det vilde medføre en næsten uoverskuelig Administration. De lokale Afdelinger inden for denne Kasse omfatter i Almindelighed enten helt eller delvis flere Kommuner, og Afdelingsgrænserne falder langt fra altid sammen med Kommunegrænserne. Dertil kommer i øvrigt, at Medlemmerne som Regel kun arbejder i kortere Perioder, har hver for sig ofte mange Arbejdsgivere i Løbet af et Aar, Arbejdsgivere, som bor rundt om i de forskellige Kommuner, hvor Arbejdsløsheds-kassen har sine Medlemmer.

Saa stiller man Forslag om, at de kommunale Udvalg skal drage Omsorg for, at ledig Arbejds-kraft, som er i Stand til at overtage ledigt Arbejde, der anvises af den paagældende Arbejdsgiver, og nægter at efterkomme en saadan Anvisning eller uden fyldestgørende Grund forlader Arbejds-pladsen, taber Retten som Medlem af Arbejdsløsheds-kassen. Paa dette Omraade har vi i Forvejen Bestemmelser. Det vil være mindre rimeligt, hvis man ikke har den bestemte Hensigt — og det tror jeg i alt Fald jeg paa Forhaand tør gaa ud fra, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen ikke har — at skabe to forskelligartede Bestemmelser, en i Arbejdsløshedsloven, hvorefter Medlemmet har Ret til at nægte at overtage anvist Arbejde, og saa en i Loven om Arbejdsanvisning, som den er foreslaaet her, hvorefter den paagældende simpelt hen er pligtig at overtage Arbejde uden nogen Adgang til at benytte Arbejdsløshedslovens Bestemmelse om Ret til at nægte at overtage det paagældende Arbejde.

Det er nogle af de Enkeltheder, jeg er faldet over ved at gennemse Ændringsforslaget, og naturligvis Ting, som afgjort maatte ændres. Det kan jo ikke være Hensigten at stille de unge Landarbejdere paa et retligt helt andet Grundlag end Landets øvrige Arbejdere. De maa i alt Fald have den samme Ret til at nægte at overtage anvist Arbejde, som alle andre Arbejdere har, naar de i øvrigt holder sig inden for de Grænser, som er fastsat i selve

Arbejdsløshedsloven. Det, at man i Ændringsforslaget har indført en Bestemmelse, som, hvis den gennemførtes, vilde stille de Arbejdere, som fik anvist Arbejde af de lokale Udvalg, anderledes end de øvrige Arbejdere, vil jo i sig selv være en afgørende Hindring for, at dette Ændringsforslag kunde ophøjes til Lov. Der kan ogsaa være andre Ting i Ændringsforslaget, som i teknisk Henseende maatte forandres. Men Hovedsagen er, at der er ingen i Arbejdsløsheds-kassekredse — og jeg ikke heller —, som ønsker, at der skal gives Arbejdsløsheds-kassemedlemmer blot den mindste Adgang til paa uberettiget Maade at hæve Understøttelse, naar der er Mulighed for, at de kan faa Arbejde. Men det, der har været Svagheden, det, der har skabt saa stor Irritation, som Tilfældet er, ogsaa i Arbejdsløsheds-kassekredse, er, at man praktisk talt har været ude af Stand til at faa dokumenteret eet eneste konkret Tilfælde, som beviste Rigtigheden af de Angreb, der har fundet Sted paa Arbejdsløshedsforsikringen.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen erkendte jo, at Angrebene var i hvert Fald i vidt Omfang uberettigede, og denne Erkendelse er jeg glad for. Jeg tør naturligvis ikke paastaa, at der ikke finder Misbrug Sted, men jeg maa jo, som det ærede Medlem Hr. Gudiksen rigtigt sagde, have Bund under Fødderne. Naar jeg gaar ind paa en Skærpelse af Kontrollen, navnlig over for en ganske bestemt Gruppe af Arbejdere, der kan siges paa ensidig Maade at stille dem anderledes end andre, en Gruppe, der som Arbejds-mændene her i Landet er de lavest lønnede Arbejdere, og som selv hvert Aar har bidraget op imod 25 til 30 Mill. Kr. i Kontingent til deres Arbejdsløshedsforsikring, kan det forlanges af mig, at der er Realiteter bag ved. Og det er det, jeg venter paa, det er ogsaa det, Arbejds-mændenes Arbejdsløsheds-kasse venter paa; de venter paa at blive overbevist om, at de er — jeg vil ikke bruge Udtrykket: de Forbrydere, men i alt Fald de Lovover-trædere, som det paastaas de er. Jeg haaber paa, at det, hvis der er noget om det, skal være muligt at faa Beviserne frem; i saa Fald er det jo givet, at Arbejds-mændenes Arbejdsløsheds-kasse vil blive nødt til at finde sig i, at der bliver en saadan Kontrol med dens ledige Medlemmer, at der ikke mere kan blive Tale om Misbrug, saa langt man overhovedet er i Stand til at forhindre Misbrug.

Jeg maa altsaa ud fra disse Betragtninger anbefale ærede Medlemmer at stem-